

ligefrem en Forpligtelse for den, der er sat til at varetage denne Landsdels Interesser, til at sætte Sagen i Bevægelse, og naar man tager det Hensyn, man bør tage til den vedkommende Repræsentation, er det ogsaa naturligt, at man, naar man sætter Sagen i Bevægelse, gjør det paa den Maade, som Repræsentationen har anbefalet. Jeg vedbliver nu at paastaa, at Lagthinget er Færøernes sande og lovlige Repræsentation, og at det skal agtes som saadan, og jeg tilføjer, at der heller ikke i Lovforslaget er gjort noget Tilbagekridt. Det ærede Medlem kan bruge et saa stærkt Udtryk, han vil, for at betegne, at den Valgret, den mindst beskaffede Del af Landsdelens Beboere faar, ikke har Noget at betyde; han kan længe nok sige, at man giver dem Styggen af Kjød, istedetfor Kjød, og at de vist ville betaffe sig herfor, saa er det dog i alt Fald ikke den Slags Betragtninger, hvorfra man er gaet ud, da man her vedtog den nuværende Ordning oppe paa Færøerne. Jeg tror i det Hele, det vilde være besynderligt, om man vilde fortælle Borgerne i Landet, at den Valgret, de fleste Beboere have til Sogneraadene kun er Styggen af Kjød, men ikke Kjød, og altsaa en Valgret, man helst maa tage fra dem. Man kan have den Anskuelse, som jeg veed, at det ærede Medlem og Flere med ham have, at det vilde være rigtigt at forandre det Bestaaende, men jeg gjentager, at en Ordning fortjener at agtes, saalænge den bestaar, og det er derfor uberettiget, at det ærede Medlem omtaler den paa den Maade, som han har gjort. — Naar jeg har talt om det ærede Medlems „Ideer“, har jeg ikke sigtet til en Ide, som ikke er hans, men som er meget ældre end han er, i alt Fald som Politiker, nemlig den, at man saavidt mulig bør give alle myndige og uberygtede Mand Valgret i politisk Henseende. Jeg har derimod talt om den Ide, der er kommen frem i et Lovforslag, hvortil det ærede Medlem flere Gange har henvist, og som ikke er ældre end et Par Aar, nemlig det Lovforslag, der gaar ud paa at udslette al Forskjel in mellem mere og mindre Beskaffede, forsaavidt der er Spørgsmaal om Valgret til de kommunale Institutioner. Det var dette, jeg tillod mig at benævne som en Ide, men jeg tror ikke, at denne Ide vedkjendtes af min ærede Forgjænger paa denne Mads. Det ærede Medlem har — for at bruge et af hans egne Ord — ikke Stygge af Ret til lige over for mig at udkaste den Paastand, at jeg i den Henseende skulde have forandret mine Ideer, saaledes som det ærede Medlem antydede, thi vel har jeg været for og er endnu for almindelig Valgret paa det politiske Omraade med den fornødne Begrændsning, saaledes som vi nu have den; men jeg har aldrig været for den Ide, at man skulde udslette enhver Forskjel med Hensyn til Skatteydelse, naar der er Spørgsmaal om Repræsentation i de kommunale Raad. — Der var en anden Sætning, hvori det ærede Medlem havde Ret, nemlig naar han sagde,

at den fattige Fisker, der kun betalte 1 Rbd. i Skat, lige saa vel kunde have Interesse for sit Lands Anliggender, som den rige Bonde, og at han havde samme Ret til at faae Del i Valgretten. Det er ogsaa det, man anerkjender i Lovforslaget; men Følgen af, at man slutter sig til det ærede Medlems Forslag, vil blive den, at Loven ikke kommer ud, saaledes som han vil have den. Det bliver altsaa ved det nu Bestaaende, men den nu bestaaende Tilstand er den, at de, der ikke ere i Besiddelse af 3 Gylde Jord, eller som ere Bygninger til en Værdi af mindst 150 Rbd., slet ingen Valgret have. Det kan være, at de Størelser, som ere nævnte, forekomme ærede Medlemmer ikke at have meget at betyde; men paa Færøerne have de en hel Del mere at betyde end her. Der er derhos en Hovedomstændighed, som ikke maa overjes, nemlig at Lovforslaget, paa samme Tid som det ganske vist siger til at give de høiere Skatteydere en vis Indflydelse paa Lagthingets Sammensætning, tillige gaar ud paa at give de fattige Fiskere, der kun betale 1 Rbd. i Skat, en Valgret, som de nu ikke have (Berg. Det er kun en Stygge!), idet Valgretten nu er knyttet til fast Eiendoms Besiddelse, den være nu lille eller stor. Det ærede Medlem for Betle Amts 2den Valgkreds siger, at det er kun en Stygge, og han mener jo, at han kjender Befolkningens Anskuelse bedre end dens egne Repræsentanter; men jeg er dog temmelig rolig for, at Færingerne, dersom man vilde forelægge Sagen for dem, saaledes at man spurgte dem: Bille I helst have, at det skal forblive ved det nu Bestaaende, hvorved I ere ganske udelukkede fra Valgret, eller ønske I en Forandring, hvorved I faae Valgret, imod at der til Gjengjæld gives de Høistbeskaffede noget mere Valgret end I Andre, vistnok vilde foretrække det Sidste for det Første. Jeg opgiver imidlertid at forhandle videre med det ærede Medlem om denne Sag, thi det er selvsølgelig, at han er mig langt overlegen, idet han kjender og veed, hvad Færingerne ville, hvilket jeg tilstaa, at jeg kun veed paa anden Haand. — Jeg skal slutte med at udtale, at det forekommer mig, at Folkethinget, netop fordi det har den juridiske Ret, skulde betænke sig paa at forhindre Færingerne fra at opnaa en saadan Reform, hvad Valgene til Lagthinget angaar, som deres Repræsentanter have anset for ønskelig og hensigtsmæssig.

Bajer. Der falder en Udtalelse fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Nee), som var rettet imod min ærede Medforslagsstiller, nemlig den, at det var uheldigt at ville tale særligt om Embedsmændene eller de Folk i Lagthinget, der rimeligvis ville stemme med Regjeringen. Jeg skal optage denne Uttring — jeg har ikke udtalt det, saa at jeg ikke behøver at forsvare det — men jeg skal fuldstændig tiltræde, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds